From: Anat Barak <anatbarak1@yahoo.com>
To: ehbarak1@gmail.com
CC:
Date: Sun, 9/4/2011 9:46:07 AM
Subject: אהלן

הי אבאל׳ה מה נשמע?? בוא נדבר מתישהוא אני מתגעגעת! דונש הבן דוד הגיע אלינו היום לניו יורק ונורא כיף איתו חוץ מזה הכל בסדר וגם משתפר עם הזמן, נכנסים לעניינים ולעשייה

רציתי להגיד לך משהו קטן על המחאה
אני חושבת שהדבר שהכי צועק החוצה, וזה מה שכל כך מרגש בדבר הזה הוא שעם לא יכול לחיות ללא תקוה. אי אפשר להגיד אין פרטנר, אין תהליך מדיני כרגע ולא יהיה, יש איום אירני קיומי ויהיו עלינו מאות/אלפי טילים במלחמה הבאה, לצייר מציאות שחורה משחור ומפחידה בלי בזיק של תקוה ולחשוב שאנשים יקבלו את זה ויגידו אמן. אני יודעת שאתה לא ראש הממשלה ולא קובע את הכיוון אבל זה לא סתם שאנשים יצאו מהאדישות שלהם דווקא עכשיו. זה נכון כל יוקר המחייה ומחירי הדירות - זה הכל נכון. אבל בגלל שהמנהיגות לא נותנת בזיק של תקוה, קמו קבוצה של אנשים שסוחפים אחריהם עם שלם בגלל שהם אומרים אמת, בגלל שהם לא עושים ספינים ולא ציניים, ובגלל שכל ההתעוררות הזאת פשוט נותנת תקוה לאנשים. זה אחת הסיבות שגם אני כל כך התרגשתי כשהייתי בהפגנה. אי אפשר לצייר רק שחורות כל הזמן וזו גם לא המציאות. אף פעם היא לא שחורה לגמרי ותמיד יש פוטנציאל לחשיבה אחרת, ניסוי של דרכים מקוריות ולא מעגליות, ושינוי. האבסורד הוא שכשמישהו רואה שחורות באופן קבוע ומונע מחרדה, שלא נדבר על חרדות קיומיות בנוסח השואה, הוא מפחיד את האחרים ויוצר מציאות בדיוק (!) כמו שהוא מדמיין. וזה ראש הממשלה שלנו, לצערי הרב.

אחת הסיבות שאתה ניצחת אז בבחירות היא כי נתת המון המון תקוה לעתיד טוב יותר והבטחה לשינוי. כמו שאף אחד לא אוהב להיות נשוי למישהו שרואה שחורות כל הזמן, ראש ממשלה כזה זה לא פחות מאסון!! נראה לי שכל התפקיד של מנהיגות יכול להסתכם בשיפור העתיד של האזרחים ומתן תקוה לעתיד טוב יותר..

אני אוהבת אותך מאוד אבא אהוב!
מקוה שאתה בטוב (מאוד)
אני חולמת עליך ועל שאר המשפחה כל הזמן- מגעגועים!!
אוהבת,
מלא חיבוקים דו ידיים
ענתי